



## Για μιὰ Οἰκογένεια μὲ Ὅραμα

■ «Ὅτι παρὰ Σοῦ ἀρμόζεται ἀνδρὶ γυνή»

### Ὁ ἔρωτας\* «Ἕνα Θαυμαστὸ Μυστήριο»

#### Ὁ ἔρωτας!...

Αὐτὴ κι ἂν εἶναι «μαγικὴ» λέξη, μὲ μιὰ ἀπίστευτη δυνατότητα νὰ κλείνει μέσα της δύναμη καὶ ἀδυναμία, φῶς καὶ σκοτάδι, κόλαση καὶ οὐρανό, κορυφὴ καὶ βάραθρο, σιγουριὰ κι ἀμφιβολία, ἐλπίδα κι ἀπελπισία, φτερὰ καὶ ἀλυσίδες, λίβα καὶ πνοή, τραγούδι καὶ θρήνο, κεραυνὸ καὶ οὐράνιο τόξο, σωτηρία καὶ ὄλεθρο!...



Ὁμολογῶ, ὅτι μὲ σχετικὸ δισταγμὸ τολμῶ νὰ προσεγγίσω τὸ θέμα, ἔχοντας ἐπίγνωση, ὅτι πρόκειται γιὰ ἓνα θαυμαστὸ μυστήριο κι ἓνα συγκλονιστικὸ αἰνίγμα, γιὰ τὸ ὁποῖο, ἀπὸ τότε ποῦ οἱ ἄνθρωποι ἄρχισαν νὰ ἀποτυπώνουν μὲ σύμβολα τὶς σκέψεις καὶ τὰ συναισθήματά τους, ἔχουν γραφεῖ ἀμέτρητες σελίδες. **Καὶ** εἶναι γνωστὸ ὅτι, ἀπὸ τὰ βᾶθη τῶν καιρῶν, ὁ ἔρωτας ἀντιμετωπίζεται μὲ διαφορετικὴ προσέγγιση, τόσο ἀπὸ τὶς διάφορες κοινωνίες ὅσο καὶ ἀπὸ τὶς διαφορες θρησκείες. **Συχνά**, ἐπίσης, στὶς προσεγγίσεις αὐτὲς ὑπεισέρονται καὶ φιλοσοφικοί, κοινωνικοὶ ἢ θεολογικοὶ προβληματισμοί.

**Προφανῶς**, λοιπόν, δὲν ἔχω τὶς ἀπαιτούμενες γνώσεις, οὔτε καὶ θεωρῶ τὸν ἑαυτὸ μου ἱκανὸ νὰ ἀσχοληθεῖ μ' αὐτὲς τὶς πλευρὲς τοῦ θέματος. **Θέλω** μόνον νὰ θυμίσω μιὰ ἀπὸ τὶς ὑπέροχες ἐκείνες φράσεις ποῦ ἀκούγονται κατὰ τὴν θρησκευτικὴ τελετὴ τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὸ Μυστήριο τοῦ Γάμου, γιὰτὶ αἰσθάνομαι πῶς ἡ φράση αὐτὴ σημαίνει καὶ σηματοδοτεῖ συγχρόνως τὴν ἱερότητα αὐτοῦ τοῦ μεθεξία-

κοῦ καὶ περιούσιου ἀνθρώπινου συναισθήματος: «Ὅτι παρὰ Σοῦ ἀρμόζεται ἀνδρὶ γυνή».

Οἱ σκέψεις, συνεπῶς, ποὺ ἀκολουθοῦν ἔχουν νὰ κάνουν μόνο μὲ παρατηρήσεις καὶ διαπιστώσεις τῆς καθημερινότητας καί, ὅπως εἶναι φυσικό, δεσμεύονται καὶ καθοδηγοῦνται ἀπὸ τὰ προσωπικά μου βιώματα καὶ ἀπὸ τὶς δικές μου προσλαμβάνουσες παραστάσεις σχετικά μὲ τὴν συμπεριφορὰ καὶ τὶς ἐκδηλώσεις τῶν σημερινῶν νέων ἢ καὶ λιγότερο νέων ἀνθρώπων.

Δὲν εἶμαι, κατὰ συνέπεια, βέβαιη, ὅτι ἡ γνώμη ποὺ ἔχω σχηματίζει γιὰ τὶς σύγχρονες αὐταπόδεικτες μεταλλάξεις – ἢ μήπως ἐξαιλλαγές; – τοῦ ἔρωτα, καταγράφει σωστὰ καὶ τὸ πῶς πραγματικά ἦχει γι' αὐτοὺς ἡ λέξη ἔρωτας καὶ ποιὲς προεκτάσεις παίρνει μέσα τους. Διότι τὸ ὑποκειμενικὸ στοιχεῖο καὶ μόνο, εἶναι αὐτὴ ἡ ἴδια ἢ ἄπιστη διάσταση τοῦ συγκεκριμένου συναισθήματος.

Ὁ Ὀδυσσεὺς Ἐλύτης, γράφοντας κάποτε γι' αὐτὸ τὸ θέμα καὶ διερωτώμενος μήπως οἱ σχετικὲς ἀλλαγές ποὺ καταγράφονται ὑποδηλώνουν μιὰ ριζικὴ ἀλλαγὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἀπαντᾷ πῶς: «Ὁχι, δὲν ἀλλάζει ὁ ἄνθρωπος τόσο εὐκόλα, κι ἂν τὸ θαῦμα ἐγίνε ἀπρόσιτο στὶς ἡμέρες μας, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι καὶ τὰ στοιχεῖα ποὺ τὸ συνιστοῦν ἔπαψαν νὰ ὑπάρχουν».

\* \* \*

**Θαῦμα**, λοιπόν, ὁ ἔρωτας, ἀπρόσιτο στὴν ἐποχὴ μας. Τὸ σχῆμα μπορεῖ νὰ θεωρηθεῖ ὀξύμωρο, ἀφοῦ ζοῦμε ἀκριβῶς σὲ καιροὺς ἀληθινῆς «ἐρωτομανίας» καὶ ὁ ἄνθρωπος κατακλύζεται, εὐκαίρως ἢ ἀκαίρως, ἀπὸ μιὰ μονοσήμαντη, συνεχῆ καὶ διάχυτη, ἄλλοτε ὑπαινικτικὴ καὶ ὑποβόσκουσα κι ἄλλοτε φανερὴ, ἀπροκάλυπτη καὶ ἀναιδῆ προτροπὴ γιὰ «ἔρωτα».

Αὐτὴ ὅμως ἡ προτροπὴ ἀφορᾷ στὸ περιεχόμενο ἐκεῖνο τῆς λέξεως ποὺ ἔχει τραγικὰ φτωχύνει καὶ ἔχει συρρικνωθεῖ, φυλακιστεῖ καὶ ὑποδουλωθεῖ, στὴν ἔννοια τοῦ σέξ καὶ μόνο.

Ἐπίσης, συχνὰ αὐτὴ ἡ προτροπὴ κάνει τοὺς ἄγουρους ἔφηβους νὰ βιάζονται νὰ «γνωρίσουν» ἀπὸ περιέργεια τὸν ἔρω-



τα καὶ προχωροῦν σὲ μιὰ σχέση – ἢ ὁποῖα συνήθως καὶ ὀλοκληρώνεται σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα – χωρὶς, στὴν πραγματικότητα, νὰ βλέπουν ἢ καὶ νὰ αἰσθάνονται κάτι τὸ πραγματικὰ ιδιαίτερο καὶ συγκλονι-

στικὸ γιὰ τὸν ἐρωτικὸ τοὺς σύντροφο, κάτι πέρα ἀπὸ τὴν ἐπιδερμικὴ ἐπαφὴ.

**Κ**ανεὶς δυστυχῶς δὲν μπορεῖ πιά νὰ ἀμφισβητήσῃ, ὅτι ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, κοντὰ σὲ ὅλα τὰ ἄλλα ὀλέθρια «κατορθώματά» του, κατάφερε καὶ νὰ σκοτώσῃ – μὲ τὸ ζοφερὸ σκότος τῆς ὑλιστικῆς του τύφλωσης – τὴν ἱερότητα τῆς λειτουργίας τοῦ ἔρωτα. Ἀποσυσχετίζοντας δηλαδὴ τὸ σῶμα ἀπὸ τὴν ψυχὴ καὶ ὑποκαθιστώντας τὶς ἀνάγκες καὶ τὶς χαρὲς τῆς ψυχῆς μὲ ἡδονοθηρικὲς καὶ μόνο ἀπολαύσεις, ὁ ἄνθρωπος μετέτρεψε τὸ σῶμα του σὲ ἓνα ἀποστασιοποιημένο ἀπὸ τὸ ὑποκειμένο του ἀντικείμενο.

**Σ**τὴν συνέχεια, τὸ «ἀντικείμενο» αὐτό, ἄρχισε νὰ τὸ χρησιμοποιοῦν ὡς ἐργαλεῖο ἀπόλαυσης ἢ ὡς ἀναλώσιμο προϊόν τῆς εὐδαιμονιστικῆς καταναλωτικῆς κοινωνίας. Μπορεῖ, δηλαδὴ, νὰ τὸ διαθέτῃ ἐφῆμερα, νὰ τὸ ἐνοικιάζῃ καὶ νὰ τὸ πουλάῃ, «ὅσο εἶναι ἀκόμα σὲ καλὴ κατάσταση», ὅπως τὸ σπίτι του, τὸ αὐτοκίνητό του ἢ τὸ σκάφος του, μὲ τὰ ὁποῖα «περνάει καλά». Μπορεῖ ἐπίσης, μὲ τὴν ἴδια ἀκριβῶς ἀλλοτριωτικὴ νοοτροπία, νὰ ἀγοράζῃ ἢ νὰ βιάζῃ κάποιον ἄλλο σῶμα-ἀντικείμενο, γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ ἐκεῖνα τὰ ἔνστικτα, πού δὲν διαφέρουν σὲ τίποτα ἀπὸ τὰ ἀντίστοιχα τοῦ σκύλου ἢ τοῦ χοίρου. Καὶ ὅπως συμβαίνει καὶ σ' αὐτὰ τὰ ζῶα, ἔτσι καὶ στὸν ἄνθρωπο τῆς ἐποχῆς μας, δὲν φαίνεται νὰ ὑφίσταται ἢ νὰ παρεμβαίνει οὔτε μία στοιχειώδης συναισθηματικὴ ἀναστολὴ ἢ προϋπόθεση, προκειμένου νὰ ἱκανοποιηθεῖ ἢ στιγμιαία καὶ ἀντανεκλαστικὴ γενετήσια παρόρμησή του, ἀκόμα καὶ δημοσίως.

**Ἐ**νῶ, δηλαδὴ, ὁ ἔρωτας εἶναι μιὰ ἀνερμήνευτη, ἀπερίγραπτη, μαγευτικὴ καὶ συγκλονιστικὴ συγχρόνως ψυχικὴ κυρίως διεργασία, τῆς ὁποίας ἡ κορύφωση καὶ ἡ ὀλοκλήρωση εἶναι ἡ γενναιοδωρία, τὸ δόσιμο, ἡ ἱερὴ προσφορὰ σώματος καὶ ψυχῆς καὶ ὄχι ἡ ἀρπαγὴ καὶ ἄλωση σάρκας γιὰ ἀτομικὴ ἱκανοποίηση, αὐτὴ ἡ κορύφωση, πού εἶναι τὸ ἐρωτικὸ σμίξιμο, στὶς ἡμέρες μας, μοιάζῃ νὰ ἔχει πλήρως ἀπομυθοποιηθεῖ. Ἐχει καταντήσῃ νὰ εἶναι μιὰ περιστασιακὴ συνάντηση σωμάτων, χωρὶς ποιότητα καὶ μαγεία, ἐπομένως χωρὶς συμμετοχὴ ψυχῆς καὶ γι' αὐτὸ χωρὶς διάρκειαν.

\* \* \*



**Καὶ** τὸ θαῦμα; Ποῦ πῆγε τὸ θαῦμα τοῦ ἔρωτα; **Αὐτὸ** ποὺ στὸν ἄνθρωπο ἔχει, μπορεῖ σίγουρα νὰ ἔχει, ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα τῆς ἔκστασης, τοῦ πάθους, ἀλλὰ καὶ τῆς τρυφερότητας, τῆς ἔξαρσης, τῆς λατρείας καὶ τῆς θυσίας, ποὺ προικίζουν καὶ ἐμπλουτίζουν μὲ ὑπερσωματικὴ θέρμη καὶ γοητεία, ὅπως καὶ μὲ ἀληθινὴ ὁμορφιά, τὸ ἐρωτικὸ σμίξιμο. Ἄραγε νὰ καταργήθηκε, νὰ χάθηκε ἢ νὰ ἔχει ἀπλῶς κρυφτεῖ καὶ περιμένει;

**Μιλώντας** μὲ τὰ παιδιά μου καὶ μὲ πολλοὺς ἄλλους νέους ἀνθρώπους, ἔχω καταλήξει στὴν τρίτη ἐκδοχή, ἀφοῦ οἱ νέοι ἄνθρωποι δὲν ἀμφισβητοῦν τὴν πιθανότητα νὰ συμβεῖ τὸ θαῦμα, καὶ ἄρα τὸ θεωροῦν τουλάχιστον ὡς ὑπαρκτό, ἔστω καὶ ἂν τὸ κατατάσσουν σ' αὐτὰ ποὺ πολὺ σπάνια συμβαίνουν πιά στὴν ἐποχὴ μας.

**Αὐτό,** ὅμως, τὰ νέα ἀγόρια καὶ κορίτσια μᾶς τὸ λένε πάντα μὲ κάποια ἀδιόρατη θλίψη καὶ νοσταλγία στὸ βλέμμα τους καὶ μὲ μιὰ τέτοια ἀφοπλιστικὴ καὶ συμβιβασμένη παραδοχή, ποὺ κάνει ἀκόμα πιὸ εἰδεχθὲς τὸ ἔγκλημα τῶν γενιῶν ποὺ πέρασαν. **Γιατὶ** αὐτὲς εἶναι ποὺ ἔστησαν γιὰ τοὺς νέους τοὺς κανόνες καὶ τὰ πρότυπα μιᾶς ὀρθολογιστικῆς καὶ ἐκχυδαϊστικῆς προσέγγισης τῆς ἐρωτικῆς πλήρωσης. **Καταργήθηκαν,** μὲ τὴν ἀγωγή ποὺ αὐτὲς οἱ γενιὲς ἔδωσαν στὰ παιδιά τους, οἱ ἀναστολὲς ποὺ κεντοῦσαν μὲ πολὺτιμες εὐαίσθησιες τὶς αἰσθήσεις καὶ ἔκαναν τὴν καρδιὰ νὰ σπαρατᾶ, ὅταν τὸ χέρι ἄγγιζε τὸ ἀγαπημένο πρόσωπο. **Καὶ** τώρα, τὸ ἀπογειωτικὸ ἐρωτικὸ σμίξιμο, ἔγινε ἀνιαρὴ καὶ πληκτικὴ συνήθεια στὸν χῶρο τῶν πληθωριστικῶν καὶ γι' αὐτὸ μηδενισμένων ἀξιῶν.

\* \* \*

**Ἡ εὐθύνη** γι' αὐτὴν τὴν συναισθηματικὴ στέρηση ποὺ ὑφίσταται ἡ νεολαία, ἀπὸ τὴν παθητικὴ προσαρμογὴ τῆς στὶς σύγχρονες γενικευμένες κοινωνικὲς συνήθειες, ὅπως καὶ ἡ εὐθύνη γιὰ τὶς ἐπιπτώσεις ποὺ εἶναι συνυφασμένες μὲ τὴν σημερινὴ ἐρωτικὴ συμπεριφορὰ τῶν νέων, εἶναι πολὺ βαριά. **Καὶ** ἐπιμερίζεται ἐξίσου στὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναίκα.

**Ἡ εὐθύνη** τῆς γυναίκας ἀνάγεται στὸ ὅτι, ἡ ἀλόγιστη ἐπιδίωξη τῆς σεξουαλικῆς ἐλευθερίας, μὲ τρόπο ποὺ νὰ μιμεῖται καὶ νὰ συμβαδίζει μὲ τὴν ἀντίστοιχη σεξουαλικὴ ἐλευθερία τῶν ἀνδρῶν, τὴν ἀποπροσανατόλισε, ὡς πρὸς τὰ ὅρια τῆς ψυχικῆς ἀντοχῆς τῆς σ' αὐτὴν τὴν ἀπόσχιση σώματος καὶ ψυχῆς

–ποὺ περιέγραψα προηγουμένως– ἀφοῦ, στὴν γυναίκα κυρίως, τὸ συναίσθημα συνιστᾶ καὶ δομεῖ τὴν πεμπτουσία τοῦ ἔρωτα.

**Τ**ὴν ἀποπροσανατόλισε, ὅμως, καὶ ὡς πρὸς τὰ ὄρια μεταξὺ ἐλευθερίας καὶ ἐλευθεριότητος καί, σὲ ἀκραίες, ἴσως, περιπτώσεις, ἀντικατέστησε τὴν ἔμφυτη μυστικοπάθεια τῆς σεξουαλικότητάς της μὲ μιὰ ἐκχυδαϊστικὴ ἐπιτρεπτικότητα. **Ἐ**πιπλέον, μὲ τὴν ἀλόγιστη καὶ πάλι παραδοχὴ καὶ καθιέρωση, μὲ τὴν δική της πάντα συναίνεση, τοῦ ἐλεύθερου ἔρωτα, ὑπονόμευσε τὴν ἔννοια τῆς συντροφικῆς δέσμευσης. **Υ**ποδύθηκε τὸν ρόλο τῆς παντοδύναμης καί, τώρα, ὑφίσταται μόνη της τὶς συνέπειες αὐτῆς τῆς ἐρωτικῆς συμπεριφορᾶς, οἱ ὁποῖες συνέπειες, μπορεῖ νὰ περιλαμβάνουν μιὰ κατακρεοῦργηση τοῦ σώματός της, ἓνα παιδί χωρὶς πατέρα, ἢ μιὰ τελικὴ ἀδυναμία της νὰ ἀποκτήσει ἓνα παιδί, ὅταν θὰ τὸ θελήσει.

**Ἀ**κόμα, μὲ αὐτὴν τὴν ἐρωτικὴ συμπεριφορὰ, ἡ γυναίκα καλλιέργησε, σὲ εὐρεῖα κλίμακα, ἓναν τύπο ἀνδρὸς ποὺ ἔχει μιὰ χαρακτηριστικὴ στάση ζωῆς. **Ὁ** ἄνδρας αὐτὸς τρόμαξε καί, χάνοντας τὸν ρόλο τοῦ ὑπεύθυνου, προστατευτικοῦ συντρόφου, αἰσθάνεται ὅτι «ζεῖ πολὺ καλὰ μόνος του, χωρὶς τραύματα, ἀλλὰ καὶ ὑποχρεώσεις, καὶ ἀπολαμβάνοντας τὸν ἐλεύθερο ἔρωτα». **Ἐ**πιπλέον, διαπιστώνει, ὅτι ἔχει πολὺ πιὸ εὐχάριστους τρόπους γιὰ νὰ ξοδεύει τὰ χρήματά του, ἀπὸ νὰ τὰ διαθέτει σὲ μιὰ δική του οἰκογένεια καὶ ὅτι, ὡς ἀνεξάρτητος καὶ πάντοτε διαθέσιμος ἄνδρας, ἔχει αὐξημένη ζήτηση καὶ μεγαλύτερη εὐχέρεια ἐπιλογῆς καὶ ἀλλαγῆς ἐρωτικοῦ συντρόφου. **Ἐ**κτὸς δὲ ἀπὸ ὅλα αὐτά, ὁ ἄνδρας ξέρεи, ὅτι ἔχει πολὺ μεγαλύτερα βιολογικὰ περιθώρια ἀπὸ τὴν γυναίκα γιὰ νὰ ἀποκτήσει οἰκογένεια, ἂν, τελικῶς, κάποτε τὸ ἀποφασίσει, καὶ γι' αὐτὸ ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ ἀναβάλλει γιὰ πολλὰ χρόνια τὴν σχετικὴ ἀπόφαση.



**Ἡ** εὐθύνη, ὅμως, τοῦ ἀνδρα προκύπτει ἀπὸ τὸ ὅτι, **σπάνια πιά σέβεται συνειδητὰ τὴν γυναίκα**, καὶ ἀπὸ τὸ ὅτι, σὲ τελικὴ ἀνάλυση, μὲ τὴν δική του συμμετοχὴ πραγματοποιήθηκαν ὅλα αὐτά. **Διότι**, μὲ τὶς



ἐπιλογές πού ὁ ἴδιος κάνει, δείχνει νὰ προτιμᾷ γιὰ ἐρωτική συντροφιά ἕναν συγκεκριμένο τύπο γυναίκα καὶ καθιέρωσε ἔτσι ἕνα πρότυπο, τὸ ὁποῖο ἡ σύγχρονη γυναίκα ἔσπευσε νὰ ἐνστερνισθεῖ. **Γιατί;** **Μ**ὰ προφανῶς γιὰ νὰ τοῦ ἀρέσει, ἀφοῦ ἔρωτας σημαίνει ἔλξη καὶ ἡ γυναίκα θέλει νὰ εἶναι ἐπιθυμητή. **Ἐπιπλέον,** ὁ ἄνδρας δείχνει νὰ ἔχει «βουλευτεῖ» πλήρως μέσα σ' αὐτὴν τὴν κατάσταση, ἐνδεχομένως ἐπειδὴ εἶναι λιγότερο συναισθηματικὰ φορτισμένος καὶ περισσότερο ὀρθολογιστὴς ἀπὸ τὴν γυναίκα. **Αὐτὸ τεκμηριώνεται** καὶ ἀπὸ τὴν ἀνευθυνότητα, τὴν εὐκολία καὶ τὴν συχνότητα, μὲ τὴν ὁποία ὁ ἄνδρας ἐγκαταλείπει τὸ «ἀντικείμενο» τοῦ «ἔρωτά» του, ὅταν παρουσιασθοῦν ἀπρόσμενες καὶ δυσάρεστες γι' αὐτὸν συνέπειες.

\* \* \*

**Οἱ γενικεύσεις,** τὸ γνωρίζω καλά, ἀποδυναμώνουν τὶς διαπιστώσεις καὶ τὰ ἀπορρέοντα ἀπὸ αὐτὲς ἀντίστοιχα συμπεράσματα. **Γι'** αὐτό, θέλω νὰ τονίσω μὲ ἔμφαση, ὅτι σὲ ὅσα προανέφερα, ὑπάρχουν βεβαίως ἐξαιρέσεις ὑπέροχες. **Ἐπ**άρχουν καὶ σήμερα νέα παιδιά πού βιώνουν τὴν εὐλογία ἐνὸς ὠραίου ἔρωτα, ὁ ὁποῖος συχνὰ καταλήγει στὴν δημιουργία μίας εὐτυχισμένης οἰκογένειας. **Καὶ** ἔχουν ἀκόμα τὸ προνόμιο νὰ νιώθουν αὐτὸ τὸ θαῦμα νὰ ἐξελίσσεται, μὲ τὸν καιρὸ, σὲ μιὰ μυριάκριβη ἀγιασμένη σχέση. **Γιατί,** ὅσοι δογματίζουν μὲ πείσμα, ὅτι «ὁ γάμος σκοτώνει τὸν ἔρωτα», εἶναι οἱ δύσμοιροι ἐκεῖνοι, πού δὲν ἔχουν ἀξιωθεῖ στὴν ζωὴ τους νὰ βιώσουν τὸν ἀληθινὸ ἔρωτα. **Αὐτόν,** πού, μὲ τὰ χρόνια, παίρνει τὴν **μαγική** μεγαλόπρεπη γαλήνη πού ἔχουν τὰ ἀνεξερεύνητα μυστικὰ βάθη τῶν ὠκεανῶν. **Καὶ** γίνεται μιὰ ἀκλόνητη βαθιὰ ἀγάπη καὶ μιὰ ὑπέροχη συντροφικότητα, πού μπορεῖ ἀληθινά, νὰ διαρκεῖ μιὰ ζωὴ. **Καὶ** αὐτὸς ὁ ἔρωτας ὑπάρχει.



**Ἐπ**άρχουν ἐπίσης οἱ νέοι καὶ οἱ νέες πού ἀρνοῦνται νὰ σπαταλοῦν τὸν ἑαυτό τους – τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα τους – μὲ τὴν εὐκολία πού ἰσχύει γιὰ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, καὶ ξέρουν νὰ τὸν προσέχουν καὶ νὰ τὸν φυλάνε ὁμορφο, ἀκριβὸ καὶ ἀλώβητο, γιὰ τὴν ὥρα πού θὰ ἀξιωθοῦν νὰ ζήσουν τὸ θαῦμα.

\* \* \*

**Ίσως**, ἂν τὸ θελήσουν οἱ γυναῖκες –διὰ γυναικὸς πηγάζει– νὰ εἶναι ἐφικτὸ νὰ αὐξηθοῦν αὐτὰ τὰ νέα παιδιά, ποὺ σκέπτονται καὶ αἰσθάνονται μ' αὐτὸν τὸν τρόπο, καὶ νὰ γίνουν ἡ θαυματουργή ζύμη ποὺ θὰ ἐπηρεάσει τὶς μελλοντικὲς στάσεις ζωῆς. **Καὶ** τότε, τὸ «θαῦμα», ποὺ ἔχει κρυφτεῖ καὶ περιμένει, ἴσως νὰ ἐμφανιστεῖ καὶ πάλι στοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὸ ἀποζητοῦν. **Ίσως**, πάλι, ποῖος ξέρει, νὰ χρειαστεῖ νὰ φτάσουμε ὡς τὸ ἔσχατο ὄριο τοῦ παραλογισμοῦ καὶ τῆς ἀποκτὴνωσης, ποὺ ὀδήγησαν τὸν ἄνθρωπο στὸ νὰ θελήσει νὰ ἀκρωτηριάσει «ἀπάνθρωπα» τὸ σῶμα του ἀπὸ τὴν ψυχὴ του.

**Τότε**, μπορεῖ νὰ ὑποχρεωθοῦμε νὰ ἐπανα-προσδιοριστοῦμε καὶ νὰ ξανα-προσανατολίσουμε τὴν ζωὴ μας πρὸς τὴν οὐσιαστικὴ τῆς ἀλήθεια. **Γιὰ νὰ ξαναβροῦν οἱ αἰσθήσεις μας τὴν χαμένη τους ἀνθρώπινη ἀγιότητα** καὶ νὰ γίνεῖ πάλι ὁ ἔρωτας ἡ ἀξεπέραστη ψυχικὴ μέθεξι, ἡ πηγὴ καὶ ἡ ἀληθινὴ μαγεία τῆς ζωῆς.



---

(\*) Μερόπης Ν. Σπυροπούλου, «Γιατί ἡ γυναίκα;», σελ. 21-31, ἐκδόσεις «Ἀρχονταρίκι», Ἀθήνα 2010. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

